

Με ανατρεπτική συνεργασία στην εκλογική μάχη

του Μιχάλη Παπαμακάριου

Βήμα ελπίδας η συμφωνία για εκλογική συμπόρευση

Η πτώση της κυβέρνησης Σαμαρά – Βενιζέλου, μετά την οριστική αποτυχία εκλογής προέδρου της δημοκρατίας τη προηγούμενη Δευτέρα, σήμανε και τυπικά την έναρξη μιας εξαιρετικά σημαντικής προεκλογικής περιόδου, της οποίας η κατάληξη, σε κάθε περίπτωση, θα σημάνει την έναρξη ενός νέου και ανώτερου ποιοτικά κύκλου κοινωνικής και πολιτικής αντιπαράθεσης στα πλαίσια της εντεινόμενης και συνεχιζόμενης καπιταλιστικής κρίσης.

Από τις πρώτες τροchioδεικτικές βολές του κυριάρχου πολιτικού και μιντιακού συστήματος έχει φανεί ο χαρακτήρας και η ένταση της πολιτικής σύγκρουσης που διεξάγεται ήδη και θα κλιμακωθεί όσο θα πλησιάζει η ώρα της κάλπης. Το πρώτο και κυρίαρχο στοιχείο είναι το νέο «κύμα» της πολιτικής επίθεσης του κεφαλαίου και των μηχανισμών του, εγχώριων και διεθνών, που αφορά το γνωστό πλην κλιμακούμενο βομβαρδισμό περί «χρεωκοπίας», «πιστωτικού γεγονότος», «εξόδου από το ευρώ», «θα μείνουμε χωρίς φάρμακα» και άλλα τερατολογικά από την έλευση του επάρατου Σύριζα. Η διαφορά αυτή τη φορά, σχετικά με την τρομοκρατία της μη εναλλακτικής λύσης των προηγούμενων φάσεων, είναι το σερβίρισμα της με τη συνοδεία της ξαναζεσταμένης σούπας του παρά λίγο success story, με τη λογική ότι «τώρα που φτάσαμε στη βρύση», δηλαδή στη σωτηρία της χώρας, «μην χύσουμε το γάλα απ' τη καρδάρια» και πάνε χαμένες οι θυσίες του λαού.

Αυτή η τρομοκρατική επιχείρηση δεν αφορά βέβαια το ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος έχει φροντίσει με εξαιρετικά σαφή και έντονο τρόπο να προδιαγράψει τις πολιτικές συντεταγμένες στις οποίες θα κινηθεί η πιθανή κυβέρνηση «εθνικής και κοινωνικής σωτηρίας», με κέντρο τον ίδιο. Το πλαίσιο του «κράτους που έχει συνέχεια», του σύγχρονου «ανήκομεν εις τη δύση», του ευρώ, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ. Εάν ένα κόμμα δηλώνει αυτά τα πράγματα όταν είναι αντιπολίτευση, ο καθένας φαντάζεται τι θα πράξει όντας κυβέρνηση.

Η τρομοκρατική εκστρατεία του κεφαλαίου, του πολιτικού και μιντιακού του προσωπικού, απευθύνεται στον Ελληνικό λαό, πρωτίστως στην εργατική τάξη και δευτερευόντως στα χτυπημένα μεσαία και μικροαστικά στρώματα, στους οποίους ανιχνεύει τη δυνατότητα υιοθέτησης ενός πιο ριζοσπαστικού προγράμματος, στο έδαφος της μη εξόδου από τη κρίση. Αποπειράται δηλαδή να «πνίξει το μωρό στη κούνια» πριν αυτό περπατήσει θαρρετά στο δρόμο της δοκιμαζόμενης λαϊκής πλειοψηφίας.

Το δεύτερο στοιχείο είναι η ταυτόχρονη εμφάνιση, ολοένα και πιο έντονα τις τελευταίες ημέρες από μια σειρά δημοσιεύματα, μιας σχετικά «καθησυχαστικής» λογικής που υπογραμμίζει το ότι «δεν χάλασε και ο κόσμος εάν γίνει κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ», αφού το πλαίσιο είναι δεδομένο και οι ίδιοι άλλωστε ορκίζονται στο ευρώ και την ΕΕ. Τοποθέτηση που απηχεί ευρύτερες «διαπραγματεύσεις» που τυχόν έχουν γίνει με τις ηγεμονικές μερίδες του Ευρωπαϊκού και Ελληνικού κεφαλαίου για μια όσο γίνεται ομαλή αλλαγή φρουράς.

Σε αυτές τις πολιτικές συνθήκες, η αντικαπιταλιστική αριστερά, το ΝΑΡ για τη Κομμουνιστική Απελευθέρωση και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, καλούνται να παρέμβουν με τις σημαίες της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της βάρβαρης επίθεσης του κεφαλαίου και της αντιδραστικής, αντεργατικής του εκστρατείας, η οποία δεν μπορεί να ανακοπεί με «προγράμματα ανακούφισης» με την άδεια της ΕΕ και

την ευγενική χορηγία του ΕΣΠΑ, ούτε βέβαια με καλές «διαπραγματεύσεις» με τη Μέρκελ και την ΕΚΤ.

Σε αυτή τη σκόπιμη φαστ τρακ προεκλογική περίοδο, που αντικειμενικά γίνεται πιο δύσκολη η πολιτική και εκλογική παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, γνωρίζουμε πολύ καλά τις πρόσθετες δυσκολίες, με τη θεωρία της «χαμένης» ψήφου, ειδικά τώρα που μπορεί να έχουμε «κυβέρνηση της αριστεράς». Ωστόσο δεν σκοπεύουμε ούτε να αποσυρθούμε, ούτε να αυτολογοκριθούμε γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι το κεφάλαιο δεν καταλαβαίνει από «διαπραγματεύσεις» και «αριστερές κυβερνήσεις», αλλά μόνο από τη δύναμη ενός ανατρεπτικού μαζικού κινήματος και μιας ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής αριστεράς που θα απειλούν τη κυριαρχία του.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ παρεμβαίνει στις εκλογές με κριτήριο τη πολιτική συγκρότηση και προετοιμασία ενός ευρύτερου εργατικού, νεολαιίστικου και λαϊκού ρεύματος για τις συγκρούσεις της 26ης του Γενάρη. Για την απόπειρα του εργατικού και ευρύτερα λαϊκού κινήματος να επιδράσει έως και να σφραγίσει στο μέτρο του δυνατού, με τις διεκδικήσεις του τη προεκλογική αντιπαράθεση και το ίδιο το εκλογικό αποτέλεσμα. Για μια καλύτερη αφετηρία για τους αγώνες και τις διεκδικήσεις της επόμενης ημέρας. Για να αλλάξει η πολιτική και όχι ο διαχειριστής.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα παρέμβει παρουσιάζοντας και αναπτύσσοντας στο λαό το πρόγραμμα της για μια ζωή αξιοβίωτη χωρίς μνημόνια, χρέος, ευρώ, ΕΕ και καπιταλισμό. Για τους φορείς και το προσανατολισμό αυτής της τιτάνιας σύγκρουσης που απαιτείται για να μπορέσει να έχουν οι εργαζόμενοι και η νεολαία δουλειά, παιδεία, υγεία και δημοκρατία. Δηλαδή την ταξική και πολιτική ανασυγκρότηση του εργατικού και λαϊκού κινήματος και τη σύνδεση της πάλης για την ανατροπή της τρομοκρατικής αντεργατικής εκστρατείας του κεφαλαίου για το ξεπέραςμα της κρίσης του με την τομή της επανάστασης. Για την ισχυροποίηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της προοπτικής του πόλου της αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής και σύγχρονα κομμουνιστικής αριστεράς, ως μοχλού αλλαγής του συσχετισμού στην αριστερά και το μαζικό κίνημα που απαιτεί η νέα περίοδος που με ταχύτητα έρχεται.

Ταυτόχρονα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με την πρόταση της για την ανατρεπτική πολιτική συνεργασία, που απεύθυνε σε ένα μεγάλο εύρος οργανώσεων, κινήσεων και αγωνιστών και την οποία έχει κάνει αποδεκτή η Πρωτοβουλία για την Αριστερή Μετωπική Συμπόρευση και βρίσκει σύμφωνο ένα πλήθος αγωνιστών του μαζικού κινήματος, των δημοτικών κινήσεων και άλλων σχημάτων στους εργασιακούς χώρους και τη νεολαία, πρωταγωνιστεί στην αναγκαία ευρύτερη συσπείρωση και ενότητα των αντικαπιταλιστικών, δυνάμεων με ευρύτερες ριζοσπαστικές και ανατρεπτικές δυνάμεις που διαχωρίζονται από την κυβερνητική διαχειριστική αντίληψη του ΣΥΡΙΖΑ και την πολιτική αναβλητικότητα του ΚΚΕ.

Η συμφωνία για εκλογική συνεργασία αποτελεί ένα πρώτο βήμα στη κατεύθυνση της αναγκαίας και ευρύτερης ανατρεπτικής πολιτικής συνεργασίας που προτείνει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η οποία μπορεί να αναπτυχθεί μετά τις εκλογές, συμβάλλοντας στις συγκρούσεις που έρχονται.

Πηγη: prin.gr